

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Tinget dette Lovforslag til velvillig Behandling, men maa dertil føje, at jeg maa desværre bede det høje Landsting om at sige sin Mening om Lovforslaget, hvad enten det nu tiltræder det eller ikke, ret hurtigt, idet Lovforslaget, for at det kan komme til at virke og nytte, maa være vedtaget saa tidligt, at Vurderingsmyndighederne, i det hele taget Administrationen, kan benytte det straks efter Nytaar. Lovforslaget blev fremsat af mig den 11. Oktober i Folketinget; det er for saa vidt ikke min Skyld, at det kommer saa sent til Landstinget, hvad jeg beklager, men paa den anden Side har heller ikke Folketinget Skylden helt og holdent, idet Lovforslaget blev fremsat under Finanslovbehandlingen og først kom til Behandling i Folketinget efter den saakaldte Novemberferie. Folketinget har ingenlunde, naar der ses hen til de foretagne Ændringer, været langsom med Behandlingen, men det kan ikke nægtes, at det er to Maaneder, efter at Lovforslaget er forelagt, at det nu kommer til dette høje Tings Behandling, og at det gerne maatte afgøres inden Jul, om Landstinget vil stille sig venlig til Sagen eller ikke. Jeg skal altsaa, idet jeg anbefaler Lovforslaget, anmode om, at Landstinget saa vidt muligt snarligt tager sin Stilling.

la Cour: Da Finansminister Scharling fremsatte Forslag til Lov om Ejendomsskyld, var der i dette Tale om en 3-aarig Vurdering. Landstinget forandrede dette til, at Omvurdering først skulde finde Sted efter 5 Aars Forløb. Da Finansminister Hage første Gang fremsatte Forslag til Lov om Ejendomsskyld, var der ogsaa foreslaaet Omvurderinger hvert 5te Aar, men anden Gang Lovforslaget blev fremsat, foresloges det, at Omvurderingen efter 5 Aars Forløb kun skulde gælde første Gang, ellers skulde Omvurdering kun finde Sted hvert 10de Aar. Det er klart og indlysende, at Konjunkturerne for Ejendomme i 10 Aar kan svinge ganske overordentligt, og at en 10-aarig Periode er alt for lang, af hvilken Grund de tidligere fremsatte Lovforslag ogsaa havde fastsat, at Omvurdering skulde finde Sted efter 3 eller 5 Aars Forløb. Nu har der siden 1909, da den sidste Vurdering fandt Sted, været ganske overordentlig stor Stigning i Prisen for fast Ejendom, og det voldte en Del Bryderier i Overskyldraadet. Ejendommene skal vurderes efter deres Værdi i Handel og Vandel, men der er en Del Vurderingsraad, som har syntes,

at derved blev Ejerne, som fik omvurderet, uheldigt stillet, og har derfor været tilbøjelige til at vurdere efter Ejendomspriserne i 1909 eller der henimod. De Vurderingsmænd derimod, der er gaaet den modsatte Vej og har holdt paa Lovens Ord, hvorefter Ejendommene skal vurderes efter deres Værdi i Handel og Vandel, har vakt Misnøje hos en hel Del af dem, der har faaet Omvurdering, og som ikke kan forstaa, at de paa Grund af denne Omvurdering skal have betydeligt højere Skat end hidtil. Hvis f. Eks. Ejeren af en Gaard paa Landet, som er vurderet til Ejendomsskyld til, jeg vil sige, 24,000 Kr., sælger en Skæppe Land eller to af sit Areal, hvilket i Virkeligheden forringer Ejendommen noget, om end ikke synderligt, som Brugsejendom, saa kunde det let træffe, at han ved Omvurderingen fik sin Ejendom vurderet til 30,000 Kr., og han følte sig da brøstholden lige overfor sin Nabo, som ikke havde faaet sin Ejendom omvurderet siden 1909, og han kunde ikke forstaa, at han skulde betale højere Ejendomsskyld end Naboen. Ejendomsskylden udredes jo ikke til Staten alene, men i langt højere Grad til Kommunerne. Statens Andel i Ejendomsskylden af Landdistrikterne andrager efter statistisk Aarbog 3,364,000 Kr., medens Amtskommunernes Andel andrager 2,851,000 og Sognekommunernes 4,487,000, i alt 7,338,000 Kr. til Kommunerne, altsaa 600,000 Kr. mere end det dobbelte af det, Landkommunerne svarer til Staten, og det er begribeligt, da Kommunerne særlig ligner en stor Del af deres Skatter paa de faste Ejendomme, at disses Ejere ikke kan forstaa, at de nu skal til at svare en saa meget større Skat end deres Nabo, der ikke har faaet Omvurdering. Tilmed ved vi jo, at Ejendomsskylden til Kommunerne er stigende. I Øjeblikket lignes der paa de faste Ejendomme med $\frac{3}{5}$ efter Hartkorn og $\frac{2}{5}$ efter Ejendomsskyld, men i det kommende Aar vil Forholdet forandres saaledes, at der lignes med $\frac{3}{5}$ Ejendomsskyld og kun $\frac{2}{5}$ efter Hartkorn. Da man nu en Gang har fastsat Ejendomsskylden som Maalestok for Værdien af Ejendomme, skulde man se at gøre den saa retfærdig som muligt. Nu er det særlig i det andet Ting blevet fremført, at det er overordentlig høje Konjunkturer, vi har i Øjeblikket for Ejendomme, og at der kunde være Udsigt til en Nedgang, og at det derfor var uheldigt nu at vedtage en Omvurdering, hvorved Ejendommene faar en højere Skat. Jeg ser ikke rettere end, at det maa være klart, at saafremt Ejendoms-